

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

11 decembrie 2012 *

„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Obligația de motivare”

În cauza T-15/11,

Sina Bank, cu sediul în Teheran (Iran), reprezentată de B. Mettetal și de C. Wucher-North, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de M. Bishop și de G. Marhic, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de F. Erlbacher și de M. Konstantinidis, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect, pe de o parte, anularea, în primul rând, a anexei VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă, și, în al doilea rând, a „scrisorii-decizie” a Consiliului din 28 octombrie 2010 în privința reclamantei și, pe de altă parte, declararea inaplicabilității în privința reclamantei, în primul rând, a anexei II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), astfel cum rezultă din Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81), în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă, în al doilea rând, a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 și, în al treilea rând, a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din doamnele I. Pelikánová (raportor), președinte, și K. Jürimäe și domnul M. van der Woude, judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 iunie 2012,
pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

Măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran

- 1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul măsurilor restrictive instituite pentru a face presiuni asupra Republicii Islamice Iran pentru ca aceasta din urmă să pună capăt activităților nucleare ce prezintă un risc de proliferare și dezvoltării vectorilor de transport de arme nucleare (în continuare „proliferarea nucleară”).

Măsuri restrictive privind reclamanta

- 2 Reclamanta, Sina Bank, este o bancă iraniană, înmatriculată ca societate publică pe acțiuni.
- 3 La 26 iulie 2010, reclamanta a fost înscrisă pe lista entităților implicate în proliferarea nucleară prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), care figurează în anexa II la aceeași decizie.
- 4 În consecință, reclamanta a fost de asemenea înscrisă pe lista persoanelor juridice, entităților și organismelor implicate în proliferarea nucleară prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului din 19 aprilie 2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 103, p. 1), care este cuprinsă în anexa V la același regulament. Această din urmă înscriere a intrat în vigoare la data publicării Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 423/2007 (JO L 195, p. 25), în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și anume la 27 iulie 2010. Aceasta a avut drept consecință înghețarea fondurilor și resurselor economice ale reclamantei, conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 423/2007.
- 5 Înscrierea reclamantei pe listele care figurează în anexa II la Decizia 2010/413 și în anexa V la Regulamentul nr. 423/2007 era întemeiată pe următoarele motive:

„Această bancă este extrem de legată de interesele «Daftar» (biroul [G]hidului [revoluției islamice]: administrație alcătuită din circa 500 de colaboratori). Aceasta contribuie astfel la finanțarea intereselor strategice ale regimului.”

- 6 Prin scrisoarea din 29 iulie 2010, Consiliul Uniunii Europene a informat reclamanta, pe de o parte, că o înscrisese pe listele care figurează în anexa II la Decizia 2010/413 și în anexa V la Regulamentul nr. 423/2007 și, pe de altă parte, că motivele acestei înscrieri erau menționate în părțile pertinente ale anexelor menționate, ale căror copii erau anexate la scrisoare. Scrisoarea din 29 iulie 2010 menționa de asemenea posibilitatea deschisă reclamantei, până la 15 septembrie 2010, de a supune Consiliului o cerere având ca obiect revizuirea de către acesta din urmă a înscrierii sale pe listele citate anterior, însoțită de documente susținătoare.

- 7 Prin scrisoarea din 8 septembrie 2010, reclamanta a precizat Consiliului că informațiile pe care acesta își întemeiasse înscrierea pe liste erau fie incomplete, fie perimate. Aceasta invita în final Consiliul, pe baza informațiilor actualizate referitoare la modalitățile sale de funcționare, conținute în scrisoarea sa, precum și a documentelor prezentate în susținerea acestor informații, să revizuiască înscrierea menționată.
- 8 După revizuirea situației reclamantei, Consiliul a menținut, pentru aceleași motive precum cele deja citate la punctul 5 de mai sus, înscrierea reclamantei pe lista entităților implicate în proliferarea nucleară prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413, care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă aceasta din Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81). Această din urmă înscriere a intrat în vigoare la 25 octombrie 2010, data adoptării Deciziei 2010/644.
- 9 Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1) a menținut de asemenea, pentru aceleași motive precum cele deja citate la punctul 5 de mai sus, înscrierea reclamantei pe lista persoanelor juridice, entităților și organismelor prevăzute la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010, care figurează în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010. Această din urmă înscriere a intrat în vigoare la 27 octombrie 2010, data publicării Regulamentului nr. 961/2010 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ca urmare a acestui regulament, fondurile și resursele economice ale reclamantei au rămas înghețate.
- 10 Prin scrisoarea din 28 octombrie 2010, primită de reclamantă la 5 decembrie 2010, Consiliul a informat-o pe aceasta din urmă că, după revizuirea înscrierii sale pe listele care figurează în anexa II la Decizia 2010/413 și în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în lumina observațiilor cuprinse în scrisoarea din 8 septembrie 2010, aceasta trebuia să rămână supusă măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2010/413 și în Regulamentul nr. 961/2010 și că, prin urmare, înscrierea sa pe listele care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, și în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 (denumite în continuare „listele în litigiu”) trebuia menținută. În anexa la scrisoarea sa, Consiliul a comunicat reclamantei o copie a actelor în cauză.
- 11 În scrisoarea din 28 octombrie 2010, Consiliul preciza reclamantei că menținerea înscrierii sale pe listele în litigiu era întemeiată pe următoarele motive:
- „Consiliul consideră că nu există elemente noi în dosar care ar justifica o schimbare a poziției sale. În consecință, Consiliul consideră că motivele prezentate în Decizia [...] 2010/413[...] sunt în continuare valabile.”
- 12 Prin scrisoarea recomandată cu confirmare de primire din 6 decembrie 2010, reclamanta a informat Consiliul că nu primise niciun răspuns la scrisoarea din 8 septembrie 2010. În plus, aceasta i-a solicitat, de urgență, accesul la dosarul său și comunicarea documentelor care susțin înscrierea sa sau menținerea înscrierii sale pe listele în litigiu. Ea a reiterat această informație și această cerere prin scrisoarea recomandată cu confirmare de primire din 20 decembrie 2010.
- 13 Prin scrisoarea din 22 decembrie 2010, Consiliul a furnizat reclamantei, în răspuns la scrisorile sale din 6 și din 20 decembrie 2010, o copie a scrisorii sale din 28 octombrie 2010, de răspuns la scrisoarea reclamantei din 8 septembrie 2010.
- 14 Prin scrisoarea recomandată cu confirmare de primire din 28 decembrie 2010, reclamanta a informat Consiliul că, în primul rând, imprecizia scrisorii sale din 22 decembrie 2010 nu îi permitea să ia cunoștință de criticile formulate în privința sa, în al doilea rând, contesta în mod formal orice participare la proliferarea nucleară sau orice finanțare a acesteia și, în al treilea rând, acesta trebuia, în

plus, să își motiveze înscrierea sau menținerea înscrierii ei pe listele în litigiu, precizând criticile reținute în privința sa. Pe de altă parte, reclamanta a propus organizarea unei întâlniri la Bruxelles (Belgia) cu persoana care gestionează dosarul său pentru a putea avea acces la acesta din urmă.

- 15 După reexaminarea situației reclamantei, Consiliul a menținut înscrierea ei pe listele în litigiu, începând de la 1 decembrie 2011, data adoptării Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 319, p. 71), sau de la 2 decembrie 2011, data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 319, p. 11).
- 16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 februarie 2012, reclamanta a introdus prezenta acțiune având ca obiect, printre altele, în esență, anularea menținerii înscrierii sale pe listele în litigiu, după reexaminarea situației ei cu ocazia adoptării Deciziei 2011/783 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1245/2011. Această acțiune a fost înregistrată la grefa Tribunalului sub numărul T-67/12.

Procedura și concluziile părților

- 17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 ianuarie 2011, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 18 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 20 aprilie 2011, Comisia Europeană a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 9 iunie 2011, președintele Camerei a patra a Tribunalului a admis această intervenție.
- 19 La 11 aprilie 2011, Consiliul a depus un memoriu în apărare.
- 20 La 8 iunie 2011, reclamanta a depus o replică.
- 21 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 6 iulie 2011, Comisia a menționat că este de acord cu memoriul în apărare al Consiliului, că îl susține pe deplin și, dintr-o preocupare pentru economia procedurii, că renunță să depună un memoriu în intervenție.
- 22 La 29 iulie 2011, Consiliul a depus o duplică.
- 23 În temeiul raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să răspundă la anumite întrebări. Reclamanta și Consiliul au dat curs acestei cereri în termenul stabilit. Comisia s-a limitat să menționeze că nu va asista la ședință.
- 24 Pledoariile reclamantei și Consiliului și răspunsurile lor la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 26 iunie 2012.
- 25 Reclamanta solicită, în esență, Tribunalului:
 - anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în măsura în care se referă la reclamantă, precum și a „scrisorii-decizie” din 28 octombrie 2010 a Consiliului în ceea ce o privește;
 - declararea ca fiind inaplicabilă în privința sa a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă aceasta din Decizia 2010/644, în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă, precum și a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 și a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

26 Consiliul, susținut de Comisie, solicită Tribunalului:

- respingerea, ca fiind inadmisibile, a concluziilor în anularea „scrisorii-decizie” din 28 octombrie 2010 a Consiliului în privința sa și a concluziilor având ca obiect declararea ca fiind inaplicabile reclamantei a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, în măsura în care aceasta o privește, precum și a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413;
- respingerea restului acțiunii ca fiind neîntemeiat;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la concluziile în anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă

27 Prezentele concluzii trebuie interpretate ca având ca obiect anularea înscrierii, de către Consiliu, a reclamantei pe lista care figurează în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, conform articolului 36 alineatul (2) din regulamentul menționat, pentru a-i fi aplicate măsurile restrictive prevăzute la articolul 16 alineatul (2) din același regulament.

Cu privire la admisibilitate

28 Consiliul, susținut de Comisie, solicită respingerea, ca fiind inadmisibile, a concluziilor în anularea „scrisorii-decizie” din 28 octombrie 2010 a Consiliului în privința reclamantei și a concluziilor având ca obiect declararea ca fiind inaplicabile acesteia din urmă a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă, și a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413.

Cu privire la cauza de inadmisibilitate întemeiată pe inadmisibilitatea concluziilor în anularea „scrisorii-decizie” din 28 octombrie 2010 a Consiliului în privința reclamantei

29 Consiliul, susținut de Comisie, afirmă, în esență, că scrisoarea din 28 octombrie 2010 nu este un act atacabil, în sensul articolului 263 TFUE, în măsura în care nu a produs în privința reclamantei niciun efect juridic distinct de actele prin care Consiliul a menținut, fără nicio modificare, înscrierea reclamantei pe listele în litigiu. Această scrisoare ar fi fost pur de informare cu privire la existența și la conținutul actelor menționate.

30 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie acte susceptibile să facă obiectul unei acțiuni în anulare în sensul articolului 263 TFUE, măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantei, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia (Hotărârea Curții din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, Rec., p. 2639, punctul 9, și Hotărârea Tribunalului din 16 iulie 1998, Regione Toscana/Comisia, T-81/97, Rec., p. II-2889, punctul 21). Pe de altă parte, s-a statuat că un act cu caracter pur de informare nu poate nici să afecteze interesele destinatarului, nici să modifice situația juridică a acestuia față de situația anterioară primirii actului menționat (a se vedea în acest sens Ordonanța Curții din 4 octombrie 2007, Finlanda/Comisia, C-457/06 P, nepublicată în Repertoriu, punctul 36).

- 31 În speță, astfel cum observă în mod întemeiat Consiliul, susținut de Comisie, scrisoarea din 28 octombrie 2010 nu este decât actul prin care Consiliul a comunicat reclamantei, pe de o parte, menținerea, după revizuire, a înscrierii sale pe listele în litigiu, precum și, pe de altă parte, motivele menținerii acestei înscrieri, conform articolului 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 961/2010. Este vorba, așadar, de un act pur de informare, care, ca atare, nu este susceptibil să facă obiectul unei acțiuni în anulare, în sensul articolului 263 TFUE.
- 32 Aceasta, totuși, fără a aduce atingere faptului că concluziile în anularea „scrisorii-decizie” din 28 octombrie 2010 a Consiliului în privința reclamantei, trebuie interpretate în lumina termenilor înșiși ai cererii introductive și a contextului în care aceste concluzii au fost prezentate.
- 33 În răspuns la întrebările scrise și orale ale Tribunalului, Consiliul a susținut desigur că prezenta acțiune, îndreptată formal împotriva scrisorii de informare, nu putea fi interpretată ca fiind, în realitate, îndreptată împotriva menținerii, după revizuire, a înscrierii reclamantei pe listele în litigiu.
- 34 Cu toate acestea, Consiliul a omis să ia în considerare că din cererea introductivă reiese că acțiunea urmărește, în practică, anularea menținerii, după revizuire, a înscrierii reclamantei pe listele în litigiu, care se află la originea măsurilor restrictive adoptate în privința sa.
- 35 La punctul 64 din cererea introductivă, reclamanta însăși a menționat că, prin scrisoarea din 28 octombrie 2010, „Consiliul [o] informa[se] cu privire [...] la Decizia [2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644,] și la Regulamentul nr. 961/2010, precum și cu privire la faptul că [aceasta] trebuia să continue să facă obiectul măsurilor restrictive prevăzute”.
- 36 Pe de altă parte, Consiliul nu a ținut cont de faptul că, în contextul articolului 24 din Decizia 2010/413 și al articolului 36 din Regulamentul nr. 961/2010, acesta înscria pe listele în litigiu persoana sau entitatea căreia dorea să i se aplice măsurile de înghețare a fondurilor și a resurselor economice prevăzute de aceste dispoziții, ulterior comunica această înscriere, precum și motivele ei persoanei sau entității vizate.
- 37 Având în vedere considerațiile care precedă, în speță, concluziile în anularea „scrisorii-decizie” din 28 octombrie 2010 a Consiliului în privința reclamantei trebuie interpretate în sensul că nu vizează scrisoarea ca atare, ci menținerea după revizuire a înscrierii reclamantei pe listele în litigiu în scopul aplicării în privința ei a măsurilor restrictive prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010, precum și motivele menținerii acestei înscrieri, care au fost comunicate reclamantei prin scrisoarea din 28 octombrie 2010.
- 38 Conform articolului 275 alineatul (2) TFUE și articolului 263 alineatele (4) și (6) TFUE, reclamanta are calitatea de a exercita acțiunea în anularea acestor înscrieri.
- 39 În consecință, este necesar să se respingă, ca fiind nefondată, cauza de inadmisibilitate invocată de Consiliu, susținut de Comisie, împotriva concluziilor în anularea „scrisorii-decizie a Consiliului” din 28 octombrie 2010 în privința reclamantei, care trebuie interpretate, în speță, ca având ca obiect anularea menținerii, după revizuire, a înscrierii reclamantei pe listele în litigiu.

Cu privire la cauzele de inadmisibilitate întemeiate pe inadmisibilitatea concluziilor privind declararea ca inaplicabile reclamantei a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, în măsura în care aceasta privește reclamanta, și a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și cu privire la admisibilitatea concluziilor privind declararea ca inaplicabile reclamantei a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010

- 40 Consiliul, susținut de Comisie, afirmă că concluziile privind declararea ca inaplicabile reclamantei a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, în măsura în care aceasta privește reclamanta, și a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 sunt inadmisibile în măsura în care nu sunt însoțite de concluziile în anularea actului individual prin care acesta a decis să mențină reclamanta înscrisă pe lista din anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă aceasta din Decizia 2010/644. Or, articolul 277 TFUE, care ar permite unei părți să conteste legalitatea unui act cu caracter general invocând inaplicabilitatea acestuia în privința sa, ar avea un caracter accesoriu și ar trebui, așadar, să fie invocat în susținerea unei acțiuni în anulare îndreptate împotriva actului individual adoptat în privința reclamantei în temeiul actelor cu caracter general a căror legalitate, în speță, o contestă.
- 41 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 113 din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate oricând să se pronunțe, din oficiu, după ascultarea părților, asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică, printre care se numără, potrivit jurisprudenței, competența instanței Uniunii Europene de a judeca acțiunea (Hotărârea Curții din 18 martie 1980, Valsabbia și alții/Comisia, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78 à 228/78, 263/78, 264/78, 31/79, 39/79, 83/79 și 85/79, Rec., p. 907, punctul 7, și Hotărârea Tribunalului din 17 iunie 1998, Svenska Journalistförbundet/Consiliul, T-174/95, Rec., p. II-2289, punctul 80) și aspectele privind admisibilitatea acțiunii (Hotărârea Curții din 16 decembrie 1960, Humblet/État belge, 6/60, Rec., p. 1125, 1147). Așadar, controlul Tribunalului nu este limitat numai la cauzele de inadmisibilitate invocate de părți (Ordonanța Tribunalului din 10 iulie 2002, Comitato organizzatore del convegno internazionale/Comisia, T-387/00, Rec., p. II-3031, punctul 36). Cu toate acestea, instanța Uniunii nu poate, în principiu, să își întemeieze decizia pe un motiv de drept sau pe o cauză de inadmisibilitate invocate, chiar dacă sunt de ordine publică, fără să solicite în prealabil părților să își prezinte observațiile (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 2 decembrie 2009, Comisia/Irlanda și alții, C-89/08 P, Rep., p. I-11245, punctele 50-59, și Hotărârea din 17 decembrie 2009, Réexamen M/EMEA, C-197/09 RX II, Rep., p. I-12033, punctul 57).
- 42 Deși temeiul concluziilor vizate de cauzele de inadmisibilitate ale Consiliului, susținut de Comisie, nu a fost precizat în cererea introductivă, acesta nu poate consta, având în vedere formularea lor, decât în articolul 277 TFUE, potrivit căruia, „în cazul unui litigiu privind un act cu caracter general adoptat de o instituție [...] a Uniunii, orice parte se poate prevala de motivele de drept prevăzute la articolul 263 al doilea paragraf pentru a invoca în fața [instanței Uniunii] inaplicabilitatea acestui act”. În răspuns la întrebările scrise și orale ale Tribunalului, reclamanta și Consiliul au confirmat de altfel că aceste concluzii corespundeau, în esență, unor excepții de ilegalitate invocate în susținerea concluziilor în anularea înscrierii sau a menținerii, după revizuire, a înscrierii reclamantei pe listele în litigiu.
- 43 În ceea ce privește, în primul rând, excepția de ilegalitate a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, în măsura în care aceasta privește reclamanta, trebuie precizat că, prin intermediul ei, reclamanta invocă, în esență, inaplicabilitatea menținerii înscrierii sale pe lista din anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă aceasta din Decizia 2010/644. Potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 277 TFUE este expresia unui principiu general care garantează oricărei părți dreptul de a contesta, în vederea obținerii anulării unui act care o privește în mod direct și individual, validitatea actelor instituționale anterioare, care constituie temeiul juridic al actului atacat, dacă această parte nu ar dispune de dreptul de a introduce, în temeiul articolului 263 TFUE, o acțiune directă împotriva acestor acte, ale căror consecințe aceasta le suportă fără să fi fost în măsură să solicite anularea lor (Hotărârea Curții din 6 martie 1979, Simmenthal/Comisia, 92/78, Rec., p. 777, punctul 39). În plus, din jurisprudență rezultă că nu este deschisă calea excepției de ilegalitate decât în

absența unei alte căi de atac disponibile (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, Rec., p. I-833, punctul 17, Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe, C-239/99, Rec., p. I-1197, punctul 37, și Hotărârea din 8 martie 2007, Roquette Frères, C-441/05, Rep., p. I-1993, punctul 40; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2001, Kik/OAPI (Kik), T-120/99, Rec., p. II-2235, punctul 26). În speță, reclamanta dispune, în temeiul articolului 275 al doilea paragraf TFUE, de dreptul de a exercita în mod direct acțiunea în anularea actului împotriva căruia pretinde că invocă o excepție de ilegalitate. Rezultă că nu se poate admite ca ea să invoce ilegalitatea acestui act.

- 44 În consecință și chiar fără a fi nevoie să se statueze asupra cauzei de inadmisibilitate invocate de Consiliu, susținut de Comisie, este necesar să se respingă concluziile având ca obiect obținerea unei declarații de inaplicabilitate în privința reclamantei a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă aceasta din Decizia 2010/644, în măsura în care ea o privește pe reclamantă, ca fiind inadmisibilă. Aceasta, fără a duce atingere examinării fondului concluziilor în anularea menținerii, după revizuire, a înscrierii reclamantei pe lista din anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, care au fost introduse în mod valabil de reclamantă (a se vedea punctele 37-39 de mai sus).
- 45 În ceea ce privește, în al doilea rând, excepțiile de ilegalitate a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010, este necesar să se constate că aceste din urmă dispoziții prevăd înghețarea fondurilor și resurselor economice ale „persoanelor și entităților [...], astfel cum sunt enumerate în anexa II” la Decizia 2010/413 sau „în anexa VIII” la Regulamentul nr. 961/2010. Așadar, ele se prezintă, în ceea ce privește reclamanta, care nu este vizată în mod nominal în acestea, ca acte cu caracter general, în sensul articolului 277 TFUE. Astfel, ele se aplică unor situații determinate obiectiv și implică efecte juridice în privința categoriilor de persoane și de entități avute în vedere în mod general și abstract (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 6 octombrie 1982, Alusuisse Italia/Consiliul și Comisia, 307/81, Rec., p. 3463, punctul 9). Reclamanta nu dispune de dreptul de a introduce o acțiune directă, în temeiul articolului 263 TFUE, împotriva acestor dispoziții, care constituie totuși unul dintre temeiurile juridice ale înscrierii sau menținerii, după revizuire, a înscrierii sale pe listele în litigiu. Astfel, aceste înscrieri au fost efectuate în scopul aplicării măsurilor restrictive prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010. În consecință, este vorba despre acte a căror inaplicabilitate poate fi invocată de reclamantă în temeiul articolului 277 TFUE.
- 46 Totuși, pentru a analiza posibilitatea reclamantei de a se prevala, în susținerea acțiunii împotriva unui act individual, de nelegalitatea deciziei generale pe care acesta se întemeiază, este necesar să se analizeze, printre altele, dacă reclamanta invocă împotriva deciziei generale menționate unul dintre cele patru motive de anulare prevăzute la articolul 263 al doilea paragraf TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 9/56, Rec., p. 9). Or, în cererea introductivă, reclamanta nu a precizat care erau motivele sau criticile, prevăzute la articolul 263 al doilea paragraf TFUE, care susțin în mod specific excepțiile sale de ilegalitate a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010. În plus, reclamanta a rămas în imposibilitatea de a răspunde la întrebările scrise și orale ale Tribunalului prin care i se solicită să identifice, în cererea introductivă în primă instanță, motive sau critici care susțin în mod specific aceste excepții de ilegalitate.
- 47 În consecință, excepțiile de ilegalitate menționate nu pot fi considerate ca răspunzând cerinței unei expuneri sumare a motivelor invocate în susținerea oricărei cereri, astfel cum este enunțată la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură.
- 48 Prin intermediul acestui motiv invocat din oficiu, trebuie, așadar, să se respingă ca fiind inadmisibile excepțiile de ilegalitate a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 invocate de reclamantă.

49 Din ansamblul acestor considerații rezultă că acțiunea nu este admisibilă decât în măsura în care urmărește anularea înscrierii sau a menținerii, după revizuire, a înscrierii reclamantei pe listele în litigiu (denumite în continuare „acte atacate”). În rest, acțiunea trebuie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Cu privire la fond

50 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă patru motive de anulare a actelor atacate. Primul motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, care rezultă din faptul că Consiliul a înscris-o sau a menținut-o înscrisă pe listele în litigiu fără ca ea să îndeplinească criteriile de fond care permit o astfel de înscriere. Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a principiului egalității de tratament, care rezultă din faptul că aceasta a fost tratată în mod diferit față de celelalte bănci iraniene neînscrise pe listele în litigiu, de Daftar (biroul Ghidului revoluției islamice, denumit în continuare „biroul Ghidului” și, respectiv, „Ghidul”) și de Fundația Mostaz’afan a Republicii Islamice Iran (denumită în continuare „Fundația”) și în mod identic cu celelalte bănci iraniene înscrise pe listele în litigiu. Al treilea motiv este întemeiat pe o încălcare a principiului respectării dreptului la apărare, a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă și a obligației efective de motivare, care rezultă din faptul că nu i-au fost comunicate nici motivele precise, nici elementele de probă și înscrisurile care ar fi justificat înscrierea sa sau menținerea înscrierii sale pe listele în litigiu. Al patrulea motiv este întemeiat pe o încălcare a dreptului de proprietate și a principiului proporționalității, care rezultă din faptul că, în orice caz, înghețarea fondurilor și a resurselor sale economice a adus o atingere nenesară și disproporționată dreptului său de proprietate.

51 Pentru motive de bună administrare a justiției, de economie a procedurii și de oportunitate, trebuie analizat, în primul rând, al treilea motiv al acțiunii. În cadrul acestuia, reclamanta articulează trei motive întemeiate, în primul rând, pe o încălcare a principiului respectării dreptului la apărare, în al doilea rând, pe o încălcare a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă și, în al treilea rând, pe o încălcare a obligației de motivare, care rezultă din faptul că Consiliul a adoptat actele atacate fără a-i comunica motivele precise, elementele de probă și înscrisurile care ar fi justificat înscrierea sau menținerea înscrierii sale pe listele în litigiu.

52 Pentru aceleași motive precum cele expuse la punctul 51 de mai sus, trebuie să se înceapă prin analiza celei de a treia critici a celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.

53 Prin intermediul acestuia din urmă, reclamanta susține că, prin adoptarea actelor atacate, Consiliul a încălcat condiția de fond care îi impune să comunice persoanei interesate motivele înscrierii pe listele în litigiu, dându-i posibilitatea de a-și prezenta observațiile, astfel cum este aceasta în mod expres amintită la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 961/2010. Motivele invocate în susținerea actelor atacate ar fi prea succinte, vagi, imprecise sau evazive pentru a putea fi asimilate unei motivări. Consiliul nu ar fi precizat în ce mod aceasta ar fi legată de biroul Ghidului sau ar fi fost implicată în proliferarea nucleară sau chiar numai în „interesele strategice ale regimului”. El nu ar fi menționat în ce ar fi constat sprijinul pretins (furnizarea de servicii financiare, inclusiv propunerea de scrisori de credit și ținerea conturilor), nici prețișii beneficiari ai acestui sprijin. Tentativele Consiliului de a remedia această absență de motivare în cursul prezentei proceduri judiciare nu ar putea fi luate în considerare, fără a aduce atingere dreptului la un proces echitabil și principiului egalității părților în fața instanței Uniunii.

54 Consiliul, susținut de Comisie, respinge argumentele reclamantei și solicită respingerea celei de a treia critici a celui de al treilea motiv ca fiind neîntemeiată.

55 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că înghețarea fondurilor și a resurselor economice are consecințe considerabile pentru entitățile respective, întrucât poate restrânge exercitarea drepturilor lor fundamentale (Hotărârea Curții din 16 noiembrie 2011, Bank Melli Iran/Consiliul, C-548/09 P, Rep., p. I-11381, punctul 49).

- 56 Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă presupune că autoritatea Uniunii care adoptă un act prin care se iau măsuri restrictive împotriva unei persoane sau a unei entități comunică motivele pe care se întemeiază acest act, în măsura în care este posibil, fie în momentul în care acest act este adoptat, fie, cel puțin, cât mai rapid posibil după adoptare, pentru a le permite acestor persoane sau entități exercitarea dreptului lor la acțiune (a se vedea Hotărârea Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 55 de mai sus, punctul 47 și jurisprudența citată). În orice caz, motivarea actului trebuie să fie comunicată persoanei interesate de acest act înainte de introducerea de către aceasta a unei acțiuni împotriva actului respectiv. Astfel, nerespectarea cerinței de motivare nu poate fi regularizată prin faptul că persoana interesată ia la cunoștință motivarea actului în cursul procedurii în fața instanței Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, Rep., p. II-3967, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 57 Având în vedere respectarea dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă, articolul 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 961/2010 impun Consiliului să comunice motivele individuale și specifice care justifică măsurile de înghețare a fondurilor și a resurselor economice, luate conform articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010, și de a le aduce la cunoștința persoanelor, entităților și organismelor vizate de aceste măsuri (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 noiembrie 2011, Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 55 de mai sus, punctul 48). Reiese din jurisprudență că Consiliul trebuie să se achite, în speță, printr-o comunicare individuală, de obligația care îi revine în temeiul articolului 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și al articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 961/2010 (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 noiembrie 2011, Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 55 de mai sus, punctul 52).
- 58 În speță, Consiliul a comunicat reclamantei, prin scrisoarea din 28 octombrie 2010, că actele atacate erau întemeiate pe faptul că „[acesta] considera că nu exist[au] noi elemente în dosar care să justifice o schimbare a poziției sale [în privința înghețării fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei] și că, în consecință, [...] motivele prezentate în Decizia [...] 2010/413[...] erau] în continuare valabile”.
- 59 Această scrisoare nu menționează motivele individuale și specifice care justifică înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei. Cu toate acestea, rezultă din jurisprudență că motivarea trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și contextului în care actul a fost adoptat. În special, un act cauzator de prejudiciu este suficient motivat atunci când intervine într-un context cunoscut de persoana interesată, care îi permite acesteia să înțeleagă semnificația măsurii adoptate în privința sa (a se vedea Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 56 de mai sus, punctul 82 și jurisprudența citată).
- 60 În speță, este important, așadar, să se țină seama de faptul că, pe de o parte, o copie a Deciziei 2010/413 era atașată în anexă la scrisoarea din 28 octombrie 2010 și că, pe de altă parte, la momentul la care reclamanta a primit această din urmă scrisoare, Decizia 2010/413 fusese deja publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și anume la 27 iulie 2010. Prin urmare, reclamanta era în măsură să ia cunoștință de motivele expuse în Decizia 2010/413 pentru a justifica decizia de înghețare a fondurilor și a resurselor sale economice, astfel cum sunt deja expuse la punctul 5 de mai sus.
- 61 În plus, în memoriul în apărare, Consiliul a admis că „nu avea alte informații cu privire la reclamantă decât cele care figurau în expunerea de motive a Consiliului privind înscrierea sa [pe listele în litigiu]”. Niciun motiv suplimentar nu a fost comunicat, așadar, reclamantei înainte de introducerea prezentei acțiuni.
- 62 În măsura în care, în fața Tribunalului, Consiliul pretinde că susține actele atacate cu elemente prezentate de reclamantă în susținerea acțiunii formulate, de unde ar rezulta că Ghidul ar controla în mod indirect reclamanta, prin intermediul Fundației, trebuie amintit că, conform jurisprudenței citate

la punctul 56 de mai sus, această motivare suplimentară nu poate fi luată în considerare în scopul de a completa motivarea, eventual insuficientă, conținută în actele atacate, din moment ce a fost comunicată reclamantei după introducerea prezentei acțiuni.

- 63 Prin urmare, trebuie să se răspundă la critica întemeiată pe încălcarea obligației de motivare având în vedere numai motivele expuse la punctul 5 de mai sus.
- 64 În această privință, trebuie amintit că, pentru a răspunde funcției sale, și anume garantarea respectării dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă, motivarea trebuie, pe de o parte, să acorde persoanei interesate o indicație suficientă pentru a-și apăra drepturile și pentru a verifica dacă actul este bine fundamentat sau dacă este, eventual, afectat de un viciu care permite contestarea validității sale în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să dea posibilitatea instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității actului respectiv (Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 56 de mai sus, punctul 80). Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care caracterul suficient al unei motivări trebuie apreciat nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 56 de mai sus, punctul 82).
- 65 În consecință, motivarea actelor atacate trebuie, printre altele, să fie apreciată având în vedere dispozițiile în temeiul cărora acestea au fost adoptate, și anume articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și, respectiv, articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010, care trebuie, ele însele, să fie interpretate ținând seama de modul lor de redactare, de contextul în care au fost adoptate și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte (a se vedea Hotărârea Curții din 13 martie 2012, Melli Bank/Consiliul, C-380/09 P, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 66 Articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și articolul 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 961/2010 impun Consiliului să înghețe fondurile și resursele economice ale persoanelor fizice și juridice, ale entităților și ale organismelor care „au fost identificate ca” fie „participând, fiind asociate în mod direct sau susținând activitățile [de proliferare nucleară]”, fie „în deținerea și controlul lor de către [acestea din urmă], inclusiv prin mijloace ilicite, sau desfășurarea de activități în numele sau sub coordonarea acestora”, Consiliul apreciind de la caz la caz respectarea uneia sau a alteia dintre aceste condiții pentru fiecare persoană, entitate sau organism vizat (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Melli Bank/Consiliul, punctul 65 de mai sus, punctele 39 și 40).
- 67 Rezultă că motivele individuale și specifice pe care Consiliul este obligat să le dea, în temeiul articolului 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și al articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 961/2010 (a se vedea punctul 55 de mai sus), sunt cele privind înscrierea persoanelor, a entităților și a organismelor vizate pe listele în litigiu, și anume, după caz, participarea, asocierea directă sau sprijinul pentru proliferarea nucleară sau, în ceea ce privește entitățile deținute, controlate sau care acționează în numele sau sub coordonare, cele care au determinat-o să considere că condiția deținerii, a controlului sau a acționării în numele sau sub coordonare era îndeplinită (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Melli Bank/Consiliul, punctul 65 de mai sus, punctul 43).
- 68 Reiese dintr-o jurisprudență constantă că, pentru a se achita în mod corect de obligația de a motiva un act care impune măsuri restrictive, Consiliul trebuie să menționeze elementele de fapt și de drept de care depinde justificarea legală a acestor măsuri și considerațiile care l-au determinat să o adopte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, punctul 56 de mai sus, punctul 81 și jurisprudența citată). Rezultă că, în principiu, motivarea unui astfel de act trebuie să privească nu numai condițiile legale de aplicare a măsurilor restrictive, ci și motivele specifice și concrete pentru care Consiliul consideră, în exercitarea largii sale puteri de apreciere, că persoana interesată trebuie să facă obiectul unor astfel de măsuri (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple

d'Iran/Consiliul, T-228/02, Rec., p. II-4665, punctul 146, Hotărârea din 7 decembrie 2010, Fahas/Consiliul, T-49/07, Rep., p. II-5555, punctul 53, și Hotărârea din 8 iunie 2011, Bamba/Consiliul, T-86/11, Rep., p. II-2749, punctul 47).

- 69 Astfel, o măsură de înghețare a fondurilor și a resurselor economice adoptată de Consiliu nu poate fi considerată ca fiind suficient de motivată decât atunci când Consiliul menționează elementele de fapt și de drept care l-au determinat să considere, după caz, că persoana, entitatea sau organismul vizat a participat, a fost asociat în mod direct sau a susținut proliferarea nucleară sau că această persoană, această entitate sau acest organism era în deținerea, sub controlul sau acțiunea în numele sau sub coordonarea unei persoane, a unei entități sau a unui organism care participă, este direct asociat sau susține proliferarea nucleară.
- 70 Din motivele comunicate reclamantei înainte de introducerea prezentei acțiuni prin scrisoarea din 28 octombrie 2010 rezultă că actele atacate erau întemeiate pe „motivele prezentate în [D]ecizia [...] 2010/413”, și anume următoarele motive: „[Reclamanta] este extrem de legată de interesele «Daftar» (biroul Ghidului: administrație alcătuită din circa 500 de colaboratori)” și „contribuie astfel la finanțarea intereselor strategice ale regimului”. În ședință, Consiliul a precizat că înțelesese astfel să fundamenteze actele atacate pe un dublu motiv întemeiat, pe de o parte, pe faptul că reclamanta era efectiv controlată de regimul iranian și, pe de altă parte, pe faptul că se putea deduce, în mod aproape sigur, dintr-un astfel de control că reclamanta finanțea proliferarea nucleară. În consecință, Consiliul a înțeles să fundamenteze actele atacate pe motive întemeiate, pe de o parte, pe participarea, asocierea directă sau susținerea reclamantei față de proliferarea nucleară și, pe de altă parte, pe controlul reclamantei de către o persoană sau o entitate care participă, este direct asociată sau susține aceleași activități, care este identificată, în motivele comunicate reclamantei, ca fiind biroul Ghidului. Acest dublu motiv a fost înțeles de reclamantă, care contestă, pe de o parte, că se află sub controlul unor persoane, entități sau organisme care ar fi participat, ar fi fost direct asociate sau ar fi susținut proliferarea nucleară, precum autoritățile iraniene, și, pe de altă parte, că ar fi participat, ar fi fost direct asociată sau ar fi susținut proliferarea nucleară.
- 71 În ceea ce privește, în primul rând, motivele comunicate reclamantei care trimit la un control al reclamantei de către persoane, entități sau organisme care au participat, au fost direct asociate sau au susținut proliferarea nucleară, acestea nu sunt suficient de specifice și concrete pentru a permite reclamantei și Tribunalului să înțeleagă motivele care au determinat Consiliul să considere că acest criteriu era, în speță, îndeplinit.
- 72 Potrivit Consiliului, „[reclamanta] este extrem de legată de interesele «Daftar» (biroul Ghidului: administrație alcătuită din circa 500 de colaboratori)”. Or, noțiunea „legătură cu interesele unui terț” este, ea însăși, vagă și imprecisă. Aceasta nu este legată, în mod evident și direct, de noțiunea „control” prevăzută la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și la articolul 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 961/2010. Consiliul nu a menționat niciun element precis și concret care să ateste un eventual control exercitat de biroul Ghidului asupra reclamantei.
- 73 În contextul din speță, recurgerea la noțiunea „legătură cu interesele” „«Daftar» (biroul Ghidului: administrație alcătuită din circa 500 de colaboratori)” este cu atât mai vagă și imprecisă cu cât biroul menționat nu a fost identificat, ca atare, ca o persoană, o entitate sau un organism care participă, este direct asociată sau susține proliferarea nucleară. Astfel cum observă în mod întemeiat reclamanta, biroul Ghidului nu figurează pe listele în litigiu, în timp ce alte entități care exercită responsabilități politice în Iran sau alte organe guvernamentale au fost înscrise pe aceleași liste, pentru motivul că ar constitui persoane, entități sau organisme care au participat, au fost direct asociate sau au susținut proliferarea nucleară. Pe de altă parte, Consiliul nu a precizat mijloacele concrete care ar fi permis biroului Ghidului, ca atare sau, dacă este cazul, prin intermediul membrilor săi, să controleze reclamanta astfel încât aceasta să acționeze în conformitate cu interesele sale și, în special, să furnizeze o susținere financiară proliferării nucleare.

- 74 În măsura în care reclamanta admite în înscrisurile sale că a fost și este încă parțial deținută de Fundație, aceasta însăși condusă de Ghid, și că Consiliul pretinde, în cadrul prezentei proceduri, că se întemeiază pe aceste elemente pentru a justifica temeinicia actelor atacate, este necesar să se arate că aceste motive sunt noi, întrucât Consiliul nu i-a comunicat niciodată reclamantei, înainte de introducerea prezentei acțiuni, motive privind legăturile care există între aceasta și Ghid, prin intermediul Fundației, ci numai motive întemeiate pe legăturile existente între aceasta și biroul Ghidului. Legăturile existente între Ghid, Fundație și reclamantă nu au fost niciodată menționate de Consiliu înainte de introducerea prezentei acțiuni și poate chiar nu erau cunoscute de acesta el până la această din urmă dată. Chiar presupunând că aceste legături ar fi fost suficiente pentru a justifica înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei, nu este mai puțin adevărat că ele constituie motive noi, invocate tardiv, și care nu pot, pentru acest motiv, să fie reținute de Tribunal, conform jurisprudenței citate la punctul 56 de mai sus.
- 75 În consecință, nu este posibil, în absența oricărui alt element specific și concret comunicat de Consiliu, să se aprecieze temeinicia actelor atacate, întrucât acestea se întemeiază pe legăturile care există, în sensul articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și al articolului 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 961/2010, între reclamantă și regimul iranian, pornind numai de la motivele efectiv comunicate de Consiliu, și anume că „[reclamanta] este extrem de legată de interesele «Daftar» (biroul Ghidului: administrație alcătuită din circa 500 de colaboratori)”.
- 76 Acest prim tip de motive comunicate reclamantei nu poate fi, așadar, privit ca furnizând o motivare suficientă actelor atacate.
- 77 În ceea ce privește, în al doilea rând, motivele comunicate reclamantei care au legătură cu participarea, cu asocierea directă sau cu o susținere a acesteia din urmă pentru proliferarea nucleară, ele nu sunt suficient de specifice și de concrete pentru a permite reclamantei și Tribunalului să înțeleagă motivele care au determinat Consiliul să considere că unul sau altul dintre criteriile legale prevăzute pentru a stabili că o persoană, o entitate sau un organ este direct implicat în proliferarea nucleară era, în speță, îndeplinit.
- 78 Potrivit Consiliului, reclamanta „contribuie [...] la finanțarea intereselor strategice ale regimului”. Deși, astfel cum observă reclamanta, acest motiv nu evocă decât presupusa sa contribuție „la finanțarea intereselor strategice ale regimului”, iar nu la proliferarea nucleară, nu este mai puțin adevărat că, astfel cum susține Consiliul, această din urmă activitate este în mod necesar înglobată în noțiunea „interese strategice ale regimului”. În consecință, acest motiv putea fi interpretat în sensul că Consiliul reproșă în mod efectiv reclamantei că ar contribui la finanțarea proliferării nucleare.
- 79 În măsura în care Consiliul a înțeles să deducă „contribuția” reclamantei la „finanțarea” proliferării nucleare din faptul că aceasta este „extrem de legată de interesele [...] [biroului] Ghidului”, trebuie să se observe, pentru aceleași motive precum cele evocate la punctele 73-76 de mai sus, că actele atacate nu au fost motivate corespunzător cerințelor legale, în măsura în care legăturile de interese în cauză nu au fost suficient specificate și concretizate pentru a permite reclamantei și Tribunalului să aprecieze temeinicia actelor menționate cu privire la acest aspect.
- 80 Chiar presupunând că Consiliul a înțeles să dovedească contribuția reclamantei la finanțarea proliferării nucleare, în orice caz, acesta nu ar fi furnizat niciun element specific și concret al finanțării acestei activități de către reclamantă cu privire, de exemplu, la natura, la quantumul sau la destinația finanțărilor.
- 81 Acest al doilea tip de motive comunicate reclamantei nu poate, așadar, mai mult decât precedentul, să fie privit ca furnizând o motivare suficientă pentru actele atacate.

- 82 În consecință, este necesar să se constate că actele atacate nu au fost motivate corespunzător cerințelor legale de către Consiliu, care, prin urmare, a încălcat obligația de comunicare a motivelor, care îi revine în temeiul articolului 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413 și al articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 961/2010 și obligația de motivare, care îi revine în mod mai general în ceea ce privește actele pe care acesta le adoptă.
- 83 Având în vedere cele de mai sus, trebuie primită a treia critică a celui de al treilea motiv, întemeiată pe încălcarea obligației de motivare, și trebuie anulate, în acest temei, actele atacate, fără să fie chiar nevoie să se pronunțe cu privire la prima și la a doua critică ale celui de al treilea motiv și la primul, al doilea și al patrulea motiv ale acțiunii.
- 84 În ceea ce privește efectele în timp ale anulării anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010, în măsura în care aceasta privește reclamanta, trebuie amintit că ea implică anularea înscrierii înseși a reclamantei pe lista care figurează în anexa menționată. Or, această înscriere are aceeași natură precum Regulamentul nr. 961/2010, care are un caracter general și al cărui articol 41 al doilea paragraf prevede că este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, ceea ce corespunde efectelor unui regulament, astfel cum sunt acestea prevăzute la articolul 288 TFUE.
- 85 În temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, deciziile Tribunalului care anulează un regulament sau numai o dispoziție a unui regulament intră în vigoare numai după expirarea termenului de recurs menționat la articolul 56 primul paragraf din statutul menționat sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs, după respingerea acestuia. Consiliul va dispune, așadar, de un termen de două luni, prelungit cu termenul de zece zile prevăzut pentru considerente de distanță, începând de la notificarea prezentei hotărâri, pentru a remedia încălcarea constatată în aceasta, adoptând, dacă este cazul, o nouă măsură restrictivă în privința reclamantei.
- 86 În speță, riscul de a aduce o atingere serioasă și ireversibilă eficacității măsurilor restrictive impuse de anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 reclamantei nu pare suficient de ridicat, având în vedere consecințele importante ale acestor măsuri asupra drepturilor și libertăților acesteia din urmă pentru a justifica menținerea efectelor regulamentului menționat în ceea ce o privește pentru o perioadă care să o depășească pe cea prevăzută la articolul 60 al doilea paragraf din Statutul Curții (a se vedea prin analogie Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2011, Kadio Morokro/Consiliul, T-316/11, nepublicată în Repertoriu, punctul 38).
- 87 În temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE, Tribunalul poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele actului anulat care trebuie considerate ca fiind irevocabile.
- 88 În speță, existența unei diferențe între data de la care produce efecte anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010 și cea a anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, ar putea aduce o atingere gravă securității juridice, întrucât, prin cele două acte, reclamantei i se aplică măsuri identice.
- 89 Prin urmare, efectele anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum a rezultat din Decizia 2010/644, trebuie să fie menținute în ceea ce o privește pe reclamantă până când anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010 începe să producă efecte (a se vedea prin analogie Hotărârea Kadio Morokro/Consiliul, punctul 86 de mai sus, punctul 39).

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 90 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

- 91 Acțiunea fiind admisă numai în parte (a se vedea punctul 49 de mai sus), se va realiza o justă apreciere a circumstanțelor speței prin obligarea Consiliului la suportarea a două treimi din cheltuielile de judecată ale reclamantei și a două treimi din propriile cheltuieli de judecată. Reclamanta suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată ale Consiliului.
- 92 Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413, și anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007, în măsura în care acestea o privesc pe Sina Bank.**
- 2) **Efectele anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, sunt menținute în ceea ce privește Sina Bank până la intrarea în vigoare a anulării anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010.**
- 3) **Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.**
- 4) **Consiliul suportă două treimi din cheltuielile de judecată ale Sina Bank și două treimi din propriile cheltuieli de judecată.**
- 5) **Sina Bank suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată ale Consiliului.**
- 6) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 decembrie 2012.

Semnături